

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 пер.
в пів року . . . 10 пер.
за чверть року . . . 5 пер.
за місяць . . . 170 пер.

За границю:

цілий рік . . . 18 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Єдине число по 10 сот.

РУСЛАН

«Барвеш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Херушцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Москалі в Галичині.

(+) Наголовок тут виписаний може зачудувати або бодай зацікавити не одного, що се стало ся, що говоримо тепер про Москалів в Галичині. Чи може справді несподіваний наїзд, чи яким небудь иншим способом взяли ся Москалі в Галичині?! Чи справді може урядова перепись населеня або які учені язиковознавці або народовідці відкрили в Галичині нараз Москалів?!

Ані одно, ані друге — ані не поважила ся Росія до наїзду на Галичину, про який у нас так здавна дехто мрив, ані урядово при переписи населеня в Галичині не найдено Москалів, ані ніякий учений язиковознавець і народовідець не дослідив того, щоби населеня в Галичині говорило донебудь московскою мовою та мовою, звичаями, типом і иншими прикметами належало до московского (або як дехто каже, великоруского) народу.

Се проголосив др. Маркова за ним др. Глібовицький в державній раді, що они не Русини а Москалі, а їх прихильники приневолити признати ся до того послам Куріловичеві, Давидяковий дрови Королєви і утворити в державній раді московський клуб (Russischer Klub), котрий мав би дбати про справи московского народу. Др. Марков не може числитч на те, щоби дістав патент на своє винайденє, бож се зовсім не новість, се не першина, що десь-недєсь якийсь Русин відцурає ся свої мові й народности, став народним відступником.

Історія й перекази засвідчають, що були Русини, що „потурчились, побісурменились для паньства великого, для лакомства нещасного“, а ще живо остає в тямці всім Галицким Русинам, як Яків Головацький, Іван Наумович і такі инші відцурали ся свої Церкві і віри, мові і народности і пішли на службу в Московщину, стали Москалями. Вільному воля і з руским літописцем можемо їм сказати: „іди в свій Суздаль!“ як се зробив Головацький, Наумович et tutti quanti!

Отже нічого нового, нічого дивного і надзвичайного не зробив др. Марков і єго товариші і ми можемо їм лише з нашим літописцем побажати щасливої дороги в Суздаль! Алеж бо они не хотять іти за прикладом своїх предтеч Головацького і Наумовича, але тут з д-ром Дудикевичом, Варгунем et содс. розпо-

чинають заколот в народі, скликають сперувала якась суспільність, треба передовсім осягненя висшої культури мешканців. Найщасливішими хіба суспільностями можна назвати малу Швайцарию, або мініатурне Монтекарльо, однак їх підмагає крім високої культури мешканців також і виїмкове положенє краю, яке стягає до себе рікрічно тисячі туристів, що дають легкий і обильний заробок місцевому населеню. Не має таких щасливих услівій трета найменша держава в Європі, славянська Черногора, положена на східнім побережю Адриатика, однак і єї дотеперішне жите бутє було щасливе і безжурне.

Передовсім великою полєкшою для тих мікроскопійних держав є, що на них не тяжить ярмо мілітаризму; не представляючи собою жадної воєнної сили, навіть при найбільшім напруженю, они обмежують ся тільки на удержуваню поліції, запевнивши собі нейтральність своїх територій. Тож і про Черногору знав сьвіт до тепер не з політики, а хіба тільки з описів, або з оперетки. Однак в посліднім часі найшли на сю погідну країну і єї популярну династію тяжкі дни межиусобницї та підпольної агітації. Викликав сї прикрі переходи пересадний шовінізм національний, який бажав би злучити всіх Сербів в одну велику сербську державу.

В самій річі положенє сербского народа є незавидне. Ми Русини-Українці, що рездерті в трех державах: Росії, Австрії і Угорщині та і між собою розєднені внаслідок москвофільської агітації, можемо потїшитись, — коли така потїха взагалі на що придасть ся — що з Сербами дієсь не ліпше. Виравді они мають дві свої держави, Сербію і Черногору, однак велика їх пайка, замешкуюча Македонію, належить єще під Туреччину, а знатна частина є приналежна до Угорщини і до Австрії. Сї західні Сербі ріжняться від східних вірою, прийнявши католицизм, дальше азбукою, уживаючи латинської, а хотяй язик остав один і той сам, они навіть змінили національне імя і називають себе Хорватами. Так отже подвійна борба іде між Сербами: державно-політична і національно-культурна.

Що до сєї послідної борби то Хорвати радше приклонюють ся до зєднаня зі Словінцями, чим з православними Сербами. Се виявило ся наглядно на конгресі хорвацкої партії права, який відбув ся оноді в Загребі при участі поєверх 250 делегатів з цілої Хорватії. Прибули також три словінські послы до ради державної. Конгрес відкрив пос. Тустан, а відтак промовляв словінський посол до

Черногорські клопоти.

Невеличкі держави мають свої добрі сторони, однак мають і кепські прикмети. Щоби в тісних державних границях про-

ради державної Грибар. На пополудневім засіданні того конгресу викликав велике одушевлення словінський посол до ради державної Бенкович, котрий сказав, що Словінці бажають, щоби Загреб став ся духовою і культурною столицею Хорватів і Словінців. Бесідника взяли за то на руки та обносили по салі. По промові кількох референтів конгрес закрито а відтак відбув ся комерс. Говорять однак, що згоду в партії можна було лиш наверх і то з трудом удержати, підчас коли в езекутивнім комітеті показав ся значний роздор і прийшло було до острого перепалки.

Державно-політичні контроверзії є ствують вже від давна між обома сербськими державам, а в останніх часах прийшло аж до явного бунту в Черногорі з цілю здетронізованя теперішньої династії і прилученя краю до Сербії. Сими днями, як доносять з Петанії, відкрито знов новий замах стану, який мав на цілі поваленя теперішнього правительства. З тої причини відбувають ся численні арештованя. До тепер арештовано членів давної більшости скупчини пять визначних парламентаристів і вісімнадцять офіцерів. Зачувати також, що князь Микола носить ся з думкою знести надану в 1905 конституцію, бо події останніх двох літ пересвідчили єго, що задержаня парламентарної форми правительства наразило би Черногору на необчислені шкоди і необхідну руїну. На черногорск м дворі панує велике огірченя наслідника престоло, князя Юрія, який, як показує ся, мав горячо підпирати в критий замах стану і злучену з ним великосербську агітацію в Черногорі.

Вибори до третьої думи.

Поволи вияснює ся відношеня сторонництв до надходячих виборів до третьої думи. Вправді до тепер тільки оден «Союз русскаго народа», яко крайне крило правіці розвинув активну діяльність, але вже і інші партії заняли становиско супротив виборів і почали організуватись. «Союз русскаго народа» устроїв вже цілий ряд зборів в Петербурзі, а на провінції агітує енергічно, головно при помочи духовенства, роздаючи брошури, відозви, декларації і т. п. На провінції годі навіть відрізнити від сеї партії інших відтінків правіці, як «октябристів» і там є можливий бльок всіх партій правіці. Однак по містах, а головно в столицях Москві і Петербурзі оба сі напрями виступають мабуть самостійно.

Зі сторонництв лівіці за бойкотом заявила ся тільки конференція соціально-революціоністів. В партії народних соціалістів, мимо сильної течії за бойкотом виборів, побідили противники бойкоту, так що ся партія возьме уділ в виборах. Натомість дуже ріжнотанітно означило ся відношеня до виборів ріжних соціал-демократичних організацій. В північній Росії заявило ся багато окружних конференцій і більших організацій за бойкотом, натомість против бойкоту заявили ся полудневі губернії. На загаль-

но російській конференції соціал-демократів побідили противники бойкоту і в їх рядах найшов ся також один з провідників «большевиків» Ленін. Значити тут треба, що з енергічною борбою против бойкоту виступив жидівський «Бунд».

Ся загально-російська конференція соціал-демократів заявила ся заразом против всяких союзів з іншими партіями в першій стадії виборів. Натомість бльок в другій стадії виборів признала конференція можливим. «Бунд» годить ся на бльоки навіть в першій стадії виборів зі всіма партіями лівіці влучно до «кадетів», а народно-соціали заявляють ся за бльоком зі всіма партіями «які не добачують в третій думі справжнього народного представительства».

На Україні виборчий рух іде поруч з організаційним, без виключно національної ціхи, а опираючись на соціально-клясові програми. Вибрані на тих «платформах» послы згуртують ся відтак в українську групу, як се було і в другій думі. Ту саму тактику прийняли впрочім і інші російські народи, крім хиба одних Поляків, у яких гегемонія шляхти в публичнім житю усунула соціалні питання на другий плян, а на чолі своєї виборчої акції висунула національне питання. І так «Товарищ» повідомляє, що минулого тижня на півдні російської держави відбулась конференція південних організацій «Бунда». На конференції були представники від Одеси, Кишинева, Київа, Бердичева, Полтави та Житомира, та ще делегат од центрального комітета «Бунда». Попереду всего міркували про вибори до третьої думи. Думка бойкотувати вибори не викликала ніякого спочуття. Всі висловились за те, щоб брати ся до виборів. Із звідомлень виявилось, що по богатих городах робота партії веде ся мляво. Найбільше гальмують роботу поліцайські перешкоди. Конференція одностайно постановила, що треба заснувати легальні товариства і найбільшу увагу звернути на організацію гуртків самоосвіти, співачих, гімнастичних та інших.

20 літ німецько-польської боротьби.

Пруске правительство розіслало сими днями членам пруского сойму меморіял про діяльність колонізаційної комісії п. з.: Двадцять літ німецької культурної праці і заданя ново прускої колонізації в познанській і західно-пруській провінціях в роках від 1886 до 1906. Так отже вже двадцять літ працює основана Бісмарком колонізаційна комісія над вивласненем Поляків з прадідної землі.

На цілі сего закона ухвалено до тепер величезну суму 450 мільонів марок. Бюрократичний апарат, який служив цілям колонізації, обнимає 41 висших і 538 низших та помічних урядників. На закупно землі видано з загальної суми коло 300 мільонів марок. За сю квоту куплено до кінця 1906 року 590 більших земських маєтків з областю 306.000 гектарів і 398 селянських господарств, займаючих 20.000 гектарів. Отже разом

перейшло в руки колонізаційної комісії 326.000 гектарів, або менше-більше 58 квадратних миль землі.

З закуплених більших маєтків проходить 175 маєтків від Поляків, а 405 від Німців, а решту переняту від фіскуса державних домен. З закуплених селянських господарств належало попередно до Поляків 165, а до Німців 224. Отже загально тільки 30 прц. всеї закупленої колонізаційної комісією землі вийшло з польських рук, а решту 70 прц. за незвичайно високу ціну достатчили самі Німці. Се не можуть самі Прусаци назвати корисним вислідом, тимбільше, що великі суми, видані на німецьку колонізацію в Познанщині і західних Прусах вплинули дуже оживляючо на економічні відносини сих країв та пособили також і польському населеню. Тож згаданий меморіял кінчить ся ось таким вислідом:

«З сего всего виходить, що колонізаційна комісія не може перервати своєї хосенної діяльності, бо се відразу знівечило би дотеперішній корисний(?) розвій. Однак з причини, що продаж землі на річ колонізаційної комісії зменшує ся поволи, а продаж з польських рук майже зовсім устала, правительство мусить найти інші дороги і способи, щоби позискати там землю для постійно зростаючого напливу колоністів».

Є се виразною заповіддю нового колонізаційного закона на основі примусового вивласненя Поляків.

Новинки

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Фотія і Ан.; римо-кат.: Людвика. — В понеділок: руско-кат.: Максима; римо-кат.: Зефірїни. — Ві второк: руско-кат.: Теодозия печ.; римо-кат.: Пер. св. Христа.

— **Руский театр у Львові.** В салі «Яд Харузім» при ул. Бернштайна відбуває ся переріба сцени, яку приготовляє ся для руского театру п. Стадника. Театр приїде до Львова — як дізнаємо ся — дня 20. вересня, а 21 го дасть перше представленя. В часі свого короткого побуту у Львові — лише шість тижневого — виставив п. Стадник ряд штук не бачених ще на львівській сцені попри давніше грані. Вістку про приїзд нашого театру приймуть львівські Русини певно зі щирою радістю.

— **Сідлецька «Просвіта».** В сім місяці затверджено статут товариства «Просвіта» ім. Шевченка в Сідлці (15 миль на схід від Варшави). Се товариство — безпартійне (як пише «Рада») і має на меті, користуючись виключно українською мовою, допомагати розвіткови української культури серед Українців-Русинів, які живуть в межах сідлецької губернії. Річна вкладка для дійсних членів товариства 3 карб., для співробітників 1 карб., для довічних членів 50 карб. Крім того приймають ся жертви грішми, українськими книжками і книжками російськими для головної бібліотеки товариства. Членські вкладки та всякі жертви приймає член товариства Гавриїл Іванович Заяць в Сідлці. Статут товариство, який зложено після статутів київської та чернігівської «Просвіт», неавтом буде надрукований. Товариство вже почало ширити серед Русинів українські книжки і тепер має на думці заснувати в деяких селах українські бібліотеки. Низький ступень культури, на якому тепер стоять Українці Підлячани, причини їх занепаду і потреба негайної їм допомоги

добре відомі всім Українцям, і тому згадане товариство розпочинає свою працю з певною надією на матеріальну та моральну допомогу з боку всіх свідомих Українців.

— **З Борині** доносять: Нова економічна інституція «Товариство господарско-промислове Руска Каса» заснувалося в Борині, пов. турчанського. Гарний розвиток тутешньої спілки Райфайзена, яка від червня 1900 р. до нині виказує дуже поважні цифри (уділів 2.740 К, ошадностей 34.225-81 К, позичок 41.82.93 К, обороту 104.792-40 К) спонукав до заснування другого подібного товариства, опертого на статуті краєвого Союзу ревізійного «Руский Народний Дім», з ширшим закроєм, бо обнимаючого цілий округ судовий боринський, той бідний, темний кут гірський. Селянин зазичує ся головно на спілку худобячу, або на віддане свого ґрунту в застав аж до сплати довгу. Одно і друге, се его руйна! Хто має гроші, той бідному не позичить з боязни, чи зможе від него відобрати. А ту гроші лежать марно. Отже з konieczности вичить такому, котрий до віддання справді ретельний і якийсь процент дасть, дарма — що его капіталу ужиз на зруйноване егож судіа, кривного чи приятеля.

Супротив того як раз потрібна тут інституція, котра би лежачі марно капітали зібрала у себе і їх для ратальної сплати розвичила та бідних від лихварських спілок викупила. В тій цілі звязали ся тутешні поважні а до правді очі патриоти в товариство під згаданую фірмою, котра вже і зареєстрована до ч. фірм. 322/7 з дня 12. серпня с. р., та его усеїх складають в руки доокресних отців духовних і приятелів народу.

— **Паперові 10-коронівки** перших емісій, а іменно яснішої краски чим нові 10-коронівки, випущені тепер в обіг, належить чим скорше вимінювати в касах, бо з днем 1. вересня они виходять з обігу.

— **Холера в Росії** прокидає ся чим раз густійше по містах здовж ріки Волги та по місцевостях полуднево-східних губерній європейської Росії. Найгрізнійшою є та пошесть для великих міст, в яких звичайно годі допальнувати порядку і чистоти. В однім з таких міст, Нижнім Новгороді, який числить по верх 100.000 душ населеня, панують неможливі санітарні відносини. Досить сказати, що в Нижнім Новгороді є всего два лікарі і два доглядачі чистоти. Кождий з них може денно оглянути п'ятнадцять до двадцять домів і зарядити средства протихолеричні. Однак на їх зарядженя так само ніхто не звертає уваги, як они сами не дбають, аби

їх виконувано. Канал чистять каменичник тоді, як гноївка залле подвірє, а сьміть, всякі відпадки літами гниють на подвірях. Найпоганійше представляє ся дільниця міста «Міліонка», де повно шивків, спелюнк і заїздних домів. Там справдішна скарбниця всяких бацилів, бактерий і мязмів. Если в Нижнім Новгороді вибухне холера, то перші жертви впадуть на «Міліонці». Впрочім ціла нижно-новгородска губернія знана з нехарности населеня. Читаючи сї вістки про російське місто в віденській часописи — нагадує ся зараз краківське передмістє у Львові. Там аж просить ся холера у гості.

— **Вінчанє** п. Дометія Поповича, укінч. студ. філософії, з п-ною Антонією Доскочиною, учителькою, відбуде ся дня 29. с. м. в Перевізці. — **Вінчанє** п. Осипа Мариневича, укінчен. богослова, з п-ною Марією Менцінською відбуло ся в липни в Новосіллях-Гневош.

— **Як в Варшаві!** З Ярослава доносять, що в Висоцьку напав в понеділок на графянки Ванду і Катерину Замоїські якийсь опришок і ограбив їх з дорогоцінностей. Другого дня жандармерия арештувала Гаврила Грабенюка з Сухова, підозріного о грабіж.

— **Сегорічні жнива** в Долитавщині були загально середні а для хліборобів з огляду на виїмково високу ціну збіжа випали незле. Збірка пшениці і жита у східній Галичині випала дуже слабо. На Угорщині, котра звичайно своїм збіжем покривала потреби Долитавщини, настав сего року неурожай. На угорських торгах головнож в Будапешті подаж пшениці мимо високої ціни є дуже мала. На віденським торзі ціна пшениці зачинає спадати а за то підносить ся ціна жита, позаяк купують его у великій скількості головно для Галичини і Шлеска. В ячмени транзакція доси не велика.

— **Дрібні вісти.** Цісарську санкцію дістав ухвалений галицким соймом закон, яким дозволяє ся громадї Бучач поберати поліційні оплати на дохід місцевого фонду убогих. — В І секції станиславівської дирекції залізниць у відділі консервації матеріялів на просторі Гаупіль-Марквіці стверджено дефсавдацію на 100.000 К. Прокуратория перевела слідство, акти вислано до міністерства зел. у Відни. На маєток доставця матеріялів, Ляйзора Вуля, паложено судовий кондикт. Дивно, що Вуль по викритю дефсавдації...помер.

Оповідки.

— **Репертуар руского театру в Раві рускій.** В відновленій салі сторожи огневої. Початок

о год. 8. вечері. Білети продає аптика п. Подобіньського.

В неділю дня 25. с. м. «Чорноморі» народна оперета в 3 діях, музика М. Лисенка.

— **В Дашаві**, стрійського повіта, виставить аматорський кружок в неділю дня 25. с. м. комедию н. з. «Сельські аристократи». Початок о год. 6. вечер.

— **Посольські звіти** будуть складати дня 25. с. м.: пос. Романчук в Верхни к. Калуша о 2. год.; пос. др. К. Левицкий в Бурштині в Читальні «Просьвіти» о 4. год.

— **В Підгайцях** в салі жидівського касина відбудуть ся дня 28. с. м. «Товарискі сходни» з отсею програмою: 1) «Заверуха» комедія Лотоцького. 2) «Осьвідчини» комедія Чехова. 3) Фантова лотерія. 4) Танці. Вступ лише са запрошенями. Чистий дохід на «Селянську Буреу» в Підгайцях.

— **В рускій гімназії в Станиславові** відбудуть ся: поправчі іспити дня 31. серпня о г. 9 рано; записи до всіх клас дня 31 серпня і 1. вересня рано і попол.; вступні іспити до I. кл. д. 2. вересня о год. 8. рано; вступні іспити до II і III кл. дня 3. вересня о год. 10. рано.

— **До школи ім. М. Шашкевича у Львові**, ул. Скарбківска ч. 25. вписи учеників і учениць на шкільний рік 1907/8 відбудуть ся в днях 29, 30. і 31. серпня 1907, кождого дня рано від 9—12, а по полудни від 3—5 години. Ученики і учениці, вступаючі до I класи, мають при виписі предложити метрику уродженя і хрещеня на доказ, що мають приписаний вік шкільний, а ученики і учениці, що вже учащали до висше згаданой школи, викажуть ся шкільним сьвідомством з минувшого року шкільного, ученики же прибуваючі з інших шкіл, предложать, крім шкільного сьвідомства з минувшого року, також метрику хрещеня. Сі послідні ученики мають заосмотрити ся в відповідні книжки, як також і в зошити з пробою письма, потрібні до евентуального іспиту вступного.

— **Оповідченє загальних зборів.** Отсям запрошуємо Вп. Членів «Народной Гостинниці» стоваришеня зареєстр. з обмеженою порукою на надзвичайні загальні збори, які відбудуть ся у Львові дня 12. п. ст. вересня 1907. о год. 4. з полудня в власнім домі при ул. Костюшка ч. 1. з слідуючим порядком дневним: 1) Відкритє зборів; 2) справозданє дирекції; 3) вибір ради надзираючої; 4) внесенє і інтерпеляції членів. Легітимациєю для членів служать їх книжочки уділові. — Львів дня 21. серпня 1907. — За раду надзираючу: *В. Нагірний*, предсідатель. *Я. Глиницький*, член ради.

— **Іменовачя.** Міністер торговлі іменував старших почтових завідателів: Йос. Чачку в Перемишлі і Мих. Кметовича у Львові директорами почтових урядів; почт. контролєра Андр. Климкевича головним касиєром в касі дирекції почт у Львові; почт. завідателів: Ів. Креховецкого в Кракові, Ант. Шпігля в Яслі, Конст. Яворского у Львові і Ів. Козуба в Го-

Матеріяли до історії зносин Галичан з Буковинцями.

Ч. 51.

Лист Осипа Барвінського до Із. Воробкевича.

Львів, 15. Липця 1867.

(Дальше).

А післав я її такъ, якъ мавъ підъ рукою изъ моєми поправками нещасливими и твоєю рукописю. Отже бачишъ, мій друже щирій, що я нехотівъ и недумавъ твого стилю руйновати, бо то ціха писарська, а тільки зробивъ я теє тому, бо хотіли, щобъ то хутко а хутко виправити и друковати. Простижъ мни, мій Друже, а я її до друку возьму самъ переписувати и пильно буду уважати, щобъ твого стилю ненарушити и тамъ, де я перше нарушивъ бувъ, назалъ твій установити. Я нехочу ніколи щось подібного робити т. є не хочу нікому свого накидати, а бажаю, щобъ кождий свою индивидуальность розвивавъ — я не деспота Дидицький, я не Головацьки, ні який другий, що силоміць хотять своє переконанє, свій стиль, свою карикатурну правопись и языкъ недомоскалений и недоцерковщений другимъ наквнути, а називають всіх перевертями, хто переконався о їхъ ціли препоганій

— називають Ляхами всіхъ хто нехоче йти слідомъ за ними. Писатель повинен мати свій стиль, сь котрого можна вичитати характеръ его особи и загально спізнати по стилю Писателя его сердце.

Пишишъ, що злу зробила редакція «Правди» переміну въ думці ч. 8.

напечатано:

Вирісѣ въ лісі дубъ хороший,
Рівний, кучерявий,
А у ньєки хлопець гарний,
Білий та румяний.

а у Твоій рукописі такъ:

Вирісѣ въ лісі дубъ хороший,
Рівний, кучерявий,
а у ньєки хлопець гарний
Хороший, білявий.

Не ходить тутъ про римъ кучерявий и румяний, але ходить ту о метрумъ. Въ цілій тій думці єсть таке метрумъ:

— | — | — | —
— | — | —
— | — | — | —
— | — | — |

У твоій рукописі єсть въ I мтрофі похабка противъ метрумъ и то въ останнімъ віршу

— | — | — | —
— | — | —
— | — | — | —
— | — | —
Хоро | ший бі | льявий

Треба отже було поправити теє метрумъ: якъ змогли, такъ поправили и написали замість: «Хороший білявий» — «Білий та румяний». Ходять отже тобі лише о ритмъ «кучерявий» «румянний» — и ти думаєшъ, що то блудъ против ритму? Ні! Братку дорогий, хтобъ тобі се закидавъ, той не знає нашого ритму. Або нехай буде й такъ, що то не до ритму, такъ щожъ, то вже не поезія? А богато въ «Калині», Шевченковій думці тамъ не ритмовано? чижъ и то не поезія? Поезія у нашімъ народі не стоить на ритмахъ. Думи историчні не суть ритмовані чижъ то не поезія? Ритмъ се занесений у нашу поезию пізнійшими часами зъ западу. Шевченко и майже кожда пісня народна або зовсімъ не ритмує, або лише — и то дуже часто лише 2 и 4 вершъ, тай то нетримає ся тої німецькой науки ритму а часто відступає відъ неї и то дуже — а відъ метрумъ народня поезія ніколи не відступає.

Кажешъ, що я тобі химерну критику еписавъ на твою повість «безъ имя», бо подивавсь щось подібного у закоханімъ чорті, — и справді воно подібне, але не цілкомъ; однакожъ про се я вже по іспиті тобі обширно напашу.

(Дальше буде).

родку для Дрогобича стар. почт. завідателями; почт. контрольорів: Теод. Левкова, Вас. Потелицького і Ів. Бігу у Львові та Густ. Шторха в Стрию для Тернополя старш. почт. контрольорами.

— 3 **почти.** З днем 1. вересня с. р. входять в жите ц. к. уряди почтові в Людвиківці (пов. Долина) для Людвиківки, Сенечова і Вичкова та в Ясениці замковій (пов. Турка) для Ясениці замк., Волосівки малої і великої.

Наука, штука, література.

— **І. Любич-Кошуров.** В турецькій неволі. Вільний переклад з російського. Львів 1907. Коштом і заходом Товариства „Просьвіта“. Стор. 24, 8^о. Ціна 15 сот. — Ся книжочка вийшла яко 327 ч. видавництва „Просьвіти“ за липень 1907.

— **Павло Полуботок** (Збірка). Львів. 1907. Коштом і накладом тов а „Просьвіта“. Стор. 32, 8^о. Зміст сеї книжочки (ч. 326. за червень с. р.) в ось який: Ст. Руданський: Павло Полуботок, в картину Волкова: Цар Петро I у гетьмана Полуботка. Яр. В-ий: За вольности України. О. Стороженко: Вусь. — Обі книжочки окрашені ілюстраціями і владжені інтересно.

Телеграми

з дня 24. серпня 1907.

Відень. Зїзд міністрів бар. Еренталя з Титтовім в Семерінгу схарактеризовано урядово яко припечатане нарад обох міністрів на зїзді в Дезіо.

Букарешт. На основі проєкту міністра судівництва король помилував тих, що їх засуджено за порушення спокою і підбурюване підчас весняних хліборобських заверух в Ромунії. Від амнеції виключено засуджених за убийства і за злочини, о скілько їх допустили ся духовні, учителі і префекти міст.

Париж. З Каса Блянки доносять, що між іспанським а французьким війском прийшло до порозуміння що до суцільної акції оборонної.

Богдан Лепкий

ЗА ЩО?

(Дальше.)

Вже на подвірю, вже в сінях, вже в хаті. Жінка, як побачила його, остовпіла.

»А тиж як?»

»Так, як видиш.»

»Відпустили?»

»Най їм так Бог гріхи на страшнім суді відпустить.»

»Ти втік?»

»Втік...»

І лице єї, на хвилю втіхою розяснене, затаєла нова хмара смутку.

»А якже тепер?»

»Або я знаю як... Як маєш що їсти, то давай, бо з голоду гвну.»

Жінка метнула ся до печі, відіткала затулу й по хаті повіяло запахом борщу та голубців.

»То ви ще без вечері?»

»Таж видиш, що без. Не хотіло ся самій до вечері сідати.»

»А діти?»

»Виглядали першої зорі, а потім щось їм до голови прийшло, що тато йде. Чекали, чекали, аж поснули.»

Підійшов до постелі і усміхнув ся.

»Алеж бо вирости, небоги. Марійка до тебе подібна, а Павлуно такій козарлюга, що ну!»

»В батька взяв ся«, доповіла жінка.

Погладив діти по круглих головках, зітхнув і задумав ся.

»Дай мені яку людську одіжку, най мене діти в тім «мундурі» не видять.»

»А я й забула, що там тебе так по паньски прибрали.»

Вітворила скриню і подала біле. Обмив ся, розчесав ся, вбрав ся і як не той став. А тогди арештантський одяг скрутив в скрутель і жбурнув у піч. Докинув сухого прутя, підпалив, най горить.

»О, видиш, який дим і сопух. Тьфу. А як тріщить.»

З челюстий справді вилітала така хмара густого їдкого диму, якби хата горіла, а так сильно гуділо, що аж діти збудили ся.

Білими, пухкими п'ястучками протирали заспані очі та здивовано дивили ся на батька.

»Тато?« — питав ся старший.

»Тато, діти, тато« — і здіймав їх з постелі.

Хлопчик сів коло батька на ослові, дівчинка на колінах. Зачали їсти.

»А ти, тату, де бував так довго?« — питає хлопець.

»Далеко, сину, бодай там твої ноги ніколи не поступили!«

А дівчинка собі:

»Хто тобі варив їсти тату?»

А потім одно на перед другого:

»Мама що днини плакала за тобою.»

»І я також.»

»У нас є маленькі поросята.»

»Такі білі, біленькі.»

»А староста*) казав, що ти вже ніколи до нас не вернеш« — лепетіли веселими, владуваними голосами.

»Староста діти дурний, Ви його не слухайте.»

»Тато як піде куда, то все до вас верне. Їдьте, діти, борщ, бо хто борщу не з'їсть, той не дістане куті.»

»Ми не хочемо куті.»

»Ов! А то чому?»

»Бо кутя гірка.»

»Та де гірка? Кутя з медом, солодка.»

»А мама казали, що гірка буде кутя сего року.»

»Мама так вас страшила, діти, їдьте. Кутя солодка.»

*) Старостою звав ся на Україні сільський начальник себто вїйт.

(Дальше буде).

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 22. серпня. О. Лев Чемєринський з Пітрич, Т. Грицак з Станиславона, о. Мих. Сневицький з Бережав, Ром. Лисак з женою зі Львова, о. Кар. Рогольський з Росії, о. Амвр. Редкевич з Станиславова, Кар. Бірецький з Лобзова, о. Ев. Громницький з Золочева, Ол. Левитський з Києва, о. Вол. Утриско з Скваряни нової, о. Теоф. Любінецький з Версона, Кири. Свистун з Бобятина, Д. Партицький з Тернополя, о. Тит Войнаровський з Балинець, о. Ів. Виняський з Іванівки, о. Евг. Турула з Хоросткович, Людмила Демків з Бубнища, Йос. Стадник з Рави рускої, П. Волошин з Найберуна і Ропій з Копичинець.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 31. серпня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

„Між Своїми“ низка руських пісень на цитру уложив **Зенон Кирилович**, — вийшла і можна набути по 2 кор. за примірник в книгарні **Тов-а ім. Шевченка у Львові і М. Жиборського в Коломиї.** (2—5)

Поручає ся дешево і совісно

Артистично ритівниче заведенє

А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Мовограми, герби і всякі гравури — вівіски ритовані і ляні, прасовані бляхи для сторожий і товариств — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохіяльних. (4—25)

Трівкий і певний зарібок від 20 до 30 К тижднево

Може мати кожний, хто буде працювати на опатентованій „довгій“ машині

„Славія“

Аві вік ані час не можуть бути на перешкоді.

Віддалене не має жадного значіння.

Докладне вичучене даром.

На бажане пославемо учительки до дому. Скінчені праці приймаємо до дальшої відпродажи.

Перше галицьке підприємство домашних робіт поньчощкових на довгих машинах до плетєня

Лібаль і С-ка

Зареєстроване товариство торговельне Львів, ул. Кохановського ч. 39.

Не купуйте кулістих машин, бо они без вартости!

Жадайте проспектів. (2—?)

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:00	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:40†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50
Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:45
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені †. — в неділі і свята від 26/8 до 15/9 буквою H, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою L